

PAUW-DE VEEN, Lydia de, kunsthistorica (Ukkel 26 juni 1929).

Echtgenote van Frans de Pauw (z. aldaar). Dochter van Emanuel de Veen, onderwijzer en bibliothecaris, tijdens de twee wereldoorlogen actief in de Vlaamse sluikpers en van 1950 tot '65 voorzitter van het Willemsfonds, afdeling Schaarbeek. (Hij was een zoon van Louis de Veen en een kleinzoon van Emanuel Hiel).

Lydia de Veen studeerde aan de Rijksmiddelbare meisjesschool te Schaarbeek en behaalde in 1964 het doctoraat in de Letteren en Wijsbegeerte te Brussel. Ze was achtereenvolgens bibliothecaresse (1957-'65), werkleidster (1965-'70) en conservatrice van het Prentenkabinet (1971-'72) van de Koninklijke Bibliotheek van België. Sinds 1970 is ze docente aan de Vrije Universiteit te Brussel. Lydia de Veen, die actief was in de Vlaamse studentenbeweging, was in 1950-'51 ondervoorzitster van het Brussels studentengenootschap *Geen Taal Geen Vrijheid*. Ze is bestuurslid van de Vereniging van Vlaamse Kunsthistorici en lid van de redactie van *Links*. Sedert het ontstaan van de Rode Leeuwen (z. aldaar) in 1968 is ze actief in de politiek, nl. als secretaris van de Vlaamse BSP-afdeling Brussel-centrum en als lid van het kantonaal en van het federaal bestuur. Sinds 1971 is ze lid van de Agglomeratieraad Brussel en sinds 1973, als deskundige, lid van de werkgroep Culturele Uitstraling van de Nederlandse Cultuurcommissie van Brussel.

WERKEN: *Bijdrage tot de studie van de woordenschat in verband met schilderkunst in de zeventiende eeuw* (1957); - *De begrippen „schilder”, „schilderij” en „schilderen” in de zeventiende eeuw* (1969); - *De Brusselse Agglomeratieraad van Latgasse*, in *De Nieuwe Maand* (oktober 1973, p. 501-504).

JANINE BEYERS-BELL